

دعای ۲۴۳ - در روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُلِحٍّ لَا يَمَلُّ دُعَاءَ رَبِّهِ،

خداوند، من از تو همانند کسی درخواست می کنم که با
اصرار و پافشاری، از نیایش پروردگارش خسته نمی شود.

وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ تَضَرُّعَ غَرِيقٍ يَرْجُوكَ لِكَشْفِ
ضُرِّهِ وَكَرْبِهِ،

و همانند فرد غرق شده ای به سویت زاری می کنم، که امید
دارد تورنج و اندوهش را برطرف کنی.

وَأَبْتَهِلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالًا تَائِبٌ مِنْ ذُنُوبِهِ،

و به درگاهت همانند توبه کننده ای تضرع می کنم، که از
گناهانش پشیمان است.

وَأَنْتَ الرَّبُّ ۲ الَّذِي مَلَكَتَ الْخَلَائِقَ كُلَّهُمْ،

و تویی آن پروردگاری که مالک همه مخلوقات هستی،

وَفَطَرْتَهُمْ أَجْنَاساً مُخْتَلِفِي الْأَلْسُنِ وَالْأَلْوَانِ
وَالْأَبْدَانِ عَلَى مَشِيَّتِكَ^۳،

و آنان را در انواع گوناگون، با زبان‌ها و رنگ‌ها و بدن‌های
مختلف، بر اساس مشیت خود آفریده‌ای.

وَقَدَّرْتَ آجَالَهُمْ وَأَرْزَاقَهُمْ^۴،
عمرها و روزی‌هایشان را مقدر کرده‌ای.

فَلَمْ يَتَعَاظَمَكَ خَلْقُ خَلْقٍ حِينَ^۵ كَوْنَتَهُ^۶ كَمَا^۷
سِئْتِ، مُخْتَلِفَاتٍ مِمَّا^۸ سِئْتِ،

آفریدن هیچ آفریده‌ای برای تو دشوار نبود، هرگاه که آن را
هرطور که خواستی، و با آن همه تفاوت‌هایی که خواستی،
خلق کردی

فَتَعَالَيْتَ وَتَجَبَّرْتَ عَنِ اتِّخَاذِ وَزِيرٍ، وَتَعَزَّزْتَ عَنْ
مُؤَامَرَةِ شَرِيكِ،

پس تو برتر و بالاتری از آنکه وزیری برگیری، و از داشتن شریک
در فرمانروایی‌ات منزه‌ای،

وَتَنَزَّهْتَ عَنِ اتِّخَاذِ الْأَبْنَاءِ، وَتَقَدَّسْتَ عَنْ مُلَامَسَةِ
النِّسَاءِ،

از داشتن فرزند پاک‌ی، و از تماس با زنان پاکیزه‌ای.

وَلَيْسَتْ^۸ الْأَبْصَارُ بِمُدْرِكَةٍ لَّكَ، وَلَا الْأَوْهَامُ بِوَاقِعَةٍ
عَلَيْكَ،

نه چشمی تورا درک می کند، و نه وهمی بر تو احاطه می یابد.

وَلَيْسَ لَكَ شَبِيهٌ وَلَا عَدِيلٌ، وَلَا نِدٌّ وَلَا نَظِيرٌ.

هیچ شبیه و همتایی نداری، و هیچ رقیب و نظیری برای تو وجود ندارد.

أَنْتَ الْفَرْدُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْعَالِمُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ^۹،

تو یگانه ای، اول و آخر، دانای مطلق، یکتا و بی نیازی.

وَالْقَائِمُ الَّذِي ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ﴾

تو آن برپادارنده ای هستی که ”نه زاده ای و نه زاده شده ای، و هیچ کس همتای تو نیست.“

لَا تُنَالُ بِوَصْفٍ وَلَا يُدْرِكُكَ وَهْمٌ، وَلَا يَعْتَرِيكَ فِي
مَدَى الدَّهْرِ صَرْفٌ^{۱۰}،

تورا با هیچ وصفی نمی توان دریافت، و هیچ وهمی به کنه وجودت نمی رسد. در گذر زمان، هیچ تغییری در تورا نمی یابد.

لَمْ تَزَلْ " وَلَا تَزَالُ، عَلِمَكَ بِالْأَشْيَاءِ فِي الْخَفَاءِ
كَعِلْمِكَ بِهَا فِي الْإِجْهَارِ وَالْإِعْلَانِ،

همیشه بوده‌ای و همیشه خواهی بود. دانش تو به امور پنهان،
همانند آگاهی تو به امور آشکار است.

فَيَا مَنْ ذَلَّ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ، وَخَضَعَتْ لِعِزَّتِهِ
الرُّؤَسَاءُ،

ای آن که بزرگان در برابر عظمت سرفروزمی آورند، و فرمانروایان
در پیشگاه عزت خاضع می‌گردند،

وَمَنْ كَلَّتْ عَنْ بُلُوغِ ذَاتِهِ السُّنُّ الْبُلْغَاءُ،
وزبان‌های بلیغ‌ترین سخنوران از درک ذات ناتوان‌اند،

وَمَنْ أَحْكَمَ تَدْبِيرَ^{۱۲} الْأَشْيَاءِ،
ای آن که تدبیر همهٔ امور را به کمال انجام می‌دهی،

وَاسْتَعْجَمَتْ عَنْ إِدْرَاكِهِ عِبَارَةُ عُلُومِ الْعُلَمَاءِ.
وزبان دانش دانشمندان، در فهم حقیقت تو و شگفتی آفرینشت،
به لکنت می‌افتد.

أَتُعَذِّبُنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ أَمَلِي؟!
آیا مرا با آتش عذاب میکنی در حالی که تو امید منی؟!

أَمْرٌ ۱۳ تُسَلِّطُهَا عَلَيَّ بَعْدَ إِقْرَارِي لَكَ بِالتَّوْحِيدِ
وَحُشُوعِي ۱۴ لَكَ بِالسُّجُودِ، وَتَلَجُّجِ لِسَانِي فِي
الْمَوْقِفِ ۱۵!

یا آتش را بر من مسلط می سازی پس از آنکه به یگانگی ات
اعتراف کردم و در پیشگاهت خاشعانه به سجده افتادم، و
زبانم در آن موقف (قیامت) لرزان بود؟!

وَقَدْ مَهَّدْتَ لِعِبَادِكَ ۱۶ سَبِيلَ الْوُصُولِ إِلَى التَّحْمِيدِ
وَالْتَسْبِيحِ وَالتَّمَجِيدِ، ۱۷

در حالی که راه رسیدن بندگانت به ستایش و تسبیح و بزرگداشت
را هموار ساختی.

فَيَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ، وَأَمَانَ الْخَائِفِينَ، وَعِمَادَ
الْمَلْهُوفِينَ، ۱۸

پس ای مقصود و نهایت جویندگان، وای امنیت بخش بیمناکان،
وای تکیه گاه ستمدیدگان

وَيَا كَاشِفَ الضُّرِّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، وَرَبَّ الْعَالَمِينَ،
وای برطرف کننده رنج اندوهگینان، وای پروردگار جهانیان

وَعِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، وَأَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

وای فریادرس فریادخواهان، وای پناه دهنده پناه جویان، وای
مهربان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ كَتَبْتَنِي
شَقِيًّا،^{۱۹}

خداوندا! اگر در لوح محفوظ نام مرا در زمره بدبختان و
تیره روزان نوشته ای،

فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَالْكَبَرِيَاءِ
وَالْعِظَمَةِ الَّتِي لَا يَتَعَاضَمُهَا^{۲۰} عَظِيمٌ وَلَا مُتَكَبِّرٌ،

تورا به جایگاه های عزت عرشات و به عظمت و بزرگی ات که
هیچ بزرگ و گردنفرازی را توان رسیدن به آن نیست، سوگند
می دهم،

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي^{۲۱} سَعِيداً

که بر محمد و خاندان پاکش درود فرستی، و سرنوشت مرا به
نیک بختی و سعادت بدل سازی.

فَإِنَّكَ تُجْرِي الْأُمُورَ عَلَى إِرَادَتِكَ، وَتُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
عَلَيْكَ يَا قَدِيرٌ،

که تو همه کارها را به خواست خود جاری می کنی و پناه
می دهی و کسی در برابر تو پناه نمی دهد، ای صاحب قدرت!

وَأَنْتَ رَوْوْفٌ رَحِيمٌ خَبِيرٌ، ﴿تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا
أَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾.

تو مهربان و بخشنده و آگاهی! (تو آنچه در جانم نهفته است
می دانی، و من از اسرار ذات تو ناآگاهم، بدون تردید تو دانای
همه پنهانی ها هستی)

فَقَدِيمًا لَطُفْتَ لِمُسْرِفٍ عَلَى نَفْسِهِ، غَرِيقٍ فِي بُحُورِ
خَطَايَاهُ، ۲۲ أَسْلَمَتْهُ الْخُوفُ وَكَثْرَةُ زَلِيلِهِ.

بارها لطف کردی به آن گناهکاری که بر خویشتن زیاده روی
کرد؛ غرق دریای خطاهایش شد، و مرگ های ناگهانی و
لغزش های پی در پی، او را به کام خود کشید

وَتَطَوَّلَ عَلَيَّ يَا مُتَطَوِّلًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ
وَالصَّفْحِ، وَعَلَى الْعَاثِرِينَ بِالْمَغْفِرَةِ، وَاصْفَحْ عَنِّي،
پس ای مهربان همیشه بخشنده بر گناهکاران، وای درگذرنده
بر لغزش های شکست خوردگان، بر من نیز منت گذار و از من
درگذر!

فَإِنَّكَ لَمْ تَزَلْ آخِذًا بِالْفَضْلِ عَلَى مَنْ وَجَبَ لَهُ
بِاجْتِرَائِهِ عَلَى الْإِثَامِ حُلُولُ دَارِ الْبَوَارِ،

که تو همواره به فضل خویش، حتی بر آن کس که به سبب
گستاخی اش بر گناهان، سزاوار دوزخ شده بود، مهر ورزیده ای
و او را از ورطه هلاکت رهانیده ای...

يَا عَلَامَ الْخَفِيَّاتِ وَالْأَسْرَارِ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ.

ای دانای رازهای نهان و اسرار پوشیده، ای شکست دهنده سرکشان، ای چیره شونده بر هرستمگر

وَمَا الزَّمْتَنِيهِ مِنْ فَرَضِ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ، وَأَوْجَبَتْ حُقُوقُهُمْ مَعَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ، فَاحْتَمِلْ عَنِّي أَدَاءَ ذَلِكَ إِلَيْهِمْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،

آن حقوق واجبی را که بردوش من نهاده‌ای؛ اعم از حق پدران و مادران، و حقوق خواهران و برادران، از جانب من به بهترین شکل ادا فرما، ای صاحب جلال و بزرگواری!

وَاعْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

و مرا و همه مردان و زنان باایمان را بیامرزد، که بی تردید تو بر هر کاری توانایی. و درود و سلام خدا بر سرورمان محمد (ص) پیامبر و خاندان پاکش باد

۱. لِكَشْفِ كَرْبِهِ

۲. الرُّؤُوفُ

۳. أَجْنَسًا مُخْتَلِفَاتِ الْأَلْوَانِ عَلَى مَشْيَتِكَ

۴. وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ

۵. حَتَّى

۶. بِمَا

۷. كَمَا

۸. فَلَيْسَتْ

۹. أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْعَالِمُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ

۱۰. وَلَا يُغَيِّرُكَ مِنَ الدُّهُورِ صُرُوفُ زَمَانٍ

۱۱. أَزَلِيٍّ لَمْ تَزَلْ

۱۲. مَنْ اسْتَحْكَمَ بِتَدْبِيرِ [اسْتَحْكَمْتُ بِتَدْبِيرِهِ]

۱۳. وَ

۱۴. خُضُوعِي

۱۵. بِالتَّوْقِيفِ

۱۶. لِي مِنْكَ

۱۷. إِلَى رَجَاءِ الْمُتَحَيِّرِينَ بِالتَّحْمِيدِ وَالتَّسْبِيحِ

۱۸. در برخی نسخه‌ها اضافه دارد: وَغِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ

۱۹. إِلَهِي إِنْ كُنْتُ كَتَبْتَنِي شَقِيًّا عِنْدَكَ

۲۰. لَا يُقَاوِمُهَا

۲۱. أَنْ تُحَوِّلَنِي

۲۲. حَاطِيَّتِهِ